

Kvinder og øder Formuen og det, Familien skulde leve af, og hvorledes vil man da paa nogen Maade tage den Slags Folk i Forsvar? Det forekommer mig, at den Slags Ting hænger saa nøie sammen med hinanden, at man skal vogte sig for paa nogen Maade at give Medhold til den Raahed og Boldsomhed, som vises i Husene, og som, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (Brandes) rigtig bemærkede, hyppigere finder Sted, end man faar at vide. Nei, er der Noget, som der trænger til at blive gjort Noget for i vor Tid gennem vor Straffelovgivning, er det netop at virke imod Bold paa ethvert Sted, men i Særdeleshed paa det Sted, hvor man skulde tro, at Forholdets Natur maatte bringe det til lige det Modsatte af Bold, nemlig Beskyttelse og Omsorg i enhver Retning. Det gjør mig ondt, at jeg saa aldeles uforberedt kom til denne Forhandling, thi jeg mærker meget godt, at det ikke er saa let at faae fuldstændig udtalt det, man vil, naar man saaledes styrter midt ind i en Forhandling, men jeg vil dog trods det mindre Klare, som kan være i mit Foredrag, hvad jeg meget godt selv føler, ikke lade være at fremkomme med det, fordi jeg finder, at det er oprørende at tænke sig, at saadanne Folk endog saa skulde kunne paaberaabe sig, at der endog i Rigsdagen var løftet Stemmer mod en for haard Behandling af dem og deres Lige. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at det jo var et meget godt Exempel, som det ærede Medlem for Malborg Amts 1ste Valgfreds (Suel) kom med, om Teppe og Nille, men imidlertid vil jeg dog ikke lade min Opfattelse af dette Forhold bestemme netop af Hensynet til Teppe og Nille. Jeg vil tænke mig, at der er en Mængde Koner, som leve under fortrykte Raar, og hvis Mand ere Drunkenbolde, der øde Formuen, og som i lang Tid taale Mishandlingerne og tilsidst, naar det bliver dem for galt, ikke engang ere istand til at skjule det, og saa skulde Staten lægge Tingene imellem overfor en saadan Skurk! Nei, det var dog oprørende at tænke sig, at de skulde kunne hente et Forsvar fra Udtalelser i Rigsdagen! Ja, de Herrer maa undskylde, jeg kan i dette Dieblis ikke give mine Tanter det rigtige Udtryk, fordi jeg er alfor beveget (Munterhed). Ja, ja, det er altid et Fortrin, at man selv veed, hvorledes man taler, og jeg veed meget godt, hvorledes jeg taler i dette Dieblis. Men jeg siger: Ville De ikke tage min varme og gode Villie med Hensyn til, at det Forhold ikke skal blive udsat for endnu mere Forvættling end den Lovgivningen allerede tillader, og derfor lade Dem bestemme til at stemme for dette Andragendes Hensigtning til Justitsministeren? Naar man siger, at dette Kvindesamsfund ingen Ting har gjort —

ja, der var endog saa dem, der troede, at det kom med disse Klager, fordi Medlemmerne ikke kunde opnaa at komme i den Stilling at blive udsat for noget Saadant — maa jeg dog tilstaa, at det er en Maade at angribe et saadant Samsfund paa, som jeg ikke kan billige paa nogen Maade, og hvem er desuden nærmere til at paatale den Slags Forbrydelser end Kvinderne? De have maaste en stærkere Medfølelse for deres Ligestillede, end Manden har det. Hvad det angaar at blande sig i, om Forbønnen skal have Betydning, saa forekommer det mig, at det er det Enefte i denne Sag, som er noget tvivlsomt, om man bør stræbe hen til, at den ikke faar nogen Betydning, thi der er et gammelt Ordprog, som siger, at et godt Ord finder altid et godt Sted, og naar det blev bemærket af en æret Taler, at en Anklage mod Manden kan jo være opstaaet under den første Opbrusning, vil jeg dertil sige, at det er ogsaa godt at tilgive, det er ialtsald smukt fra Kvindens Side, og derfor vil jeg ikke have, at Lovgivningsmagten skulde affrækkes fra at lade en saadan Forbøn faae Betydning. Der kan jo være saa yderlig forskellige Forhold, som kunne ligge til Grund for en saadan Mishandling. Det kan være, at Manden en ganske enkelt Gang kunde være kommen i en saadan Tilstand og maaste bitterlig fortryder det og aldrig har gjort det før og aldrig gjør det siden, hvorfor skulde saa ikke en Forbøn, som er støttet herpaa, komme i Betragtning? Altsaa, lad det Punkt staa hen, men lad os søge for, at den Slags Raahed finder sin alvorlige Straf, og se, om den ikke kunde faae denne Straf paa en endnu mere sødelig Maade end ved den blot personlige Lidelse, Manden nu bliver undergivet paa Grund af denne Forbrydelse, men at den, der saaledes forbryder sig i Huslivet og misbruger sin Stilling, ogsaa mistede de Rettigheder, han har ligeoverfor Familien i andre Forhold. Der er mange Tilfælde, hvor det vilde være af stor Betydning, om der gjaldt Lovregler i saa Henseende. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at dette Mindretals Indstilling maa nyde Fremme og Andragendet blive henvist til Ministeren.

Berg: Jeg vilde ønske, at den ærede sidste Taler havde læst, hvad Andragendet gik ud paa, inden han talte, thi han fortæller os, at det gaar ud paa at bevare den nuværende Straffelov mod Forandringer til Formildelse af Straffen for Vgtemænd, der mishandle deres Husfruer. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at det var ikke rigtigt, at man holdt Gaand over dem og tog dem i Forsvar osv. Dette er jo en fuldstændig Misforstaaelse af det Spørgsmaal, her ligger for. Nu har jeg siddet og hørt paa denne interessante